

Kronofogdemyndighet har inte behandlat en skrivelse som ett överklagande

AA klagade, som ställföreträdare för ett bolag (C.), på att kronofogdemyndigheten inte lämnat någon besvärshänvisning till myndighetens beslut att inte medge befrielse från skyldigheten att betala förrättningskostnader samt att myndigheten inte överlämnat bolagets överklagande till "länsrätten". Kronofogdemyndigheten yttrade sig efter remiss. AA fick tillfälle att yttra sig över remissvaret men hördes inte av.

Av de handlingar ur kronofogdemyndighetens akt som fogats till remissvaret framgick bl. a. följande. Kronofogdemyndigheten beslutade den 5 mars 1998 att inte medge grundavgiftsbefrielse. C. fick del av beslutet den 6 mars 1998. Den 6 april 1998 inkom till kronofogdemyndigheten en skrivelse från AA där han bl.a. skrev att han ville överklaga kronofogdemyndighetens beslut att inte ge bolaget befrielse eller uppskov med avgiften. Skrivelsen föranledde ingen annan åtgärd från kronofogdemyndighetens sida än att ett skriftligt svar skickades till C. i vilket myndigheten bl. a. förklarade att ett beslut att inte medge grundavgiftsbefrielse enligt 17 kap. 4 § första stycket utsökningsbalken (UB) enligt 18 kap. 5 § 4 p UB inte får överklagas.

I sitt den 16 augusti 1999 meddelade beslut anförde JO Pennlöv i bedömningsdelen följande, såvitt avser kronofogdemyndighetens behandling av det aktuella överklagandet.

Kronofogdemyndigheten får enligt 17 kap. 4 § UB medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala förrättningskostnader i utsökningsmål, om det finns särskilda skäl. Ett beslut i en sådan fråga får enligt 18 kap. 5 § 4 p UB inte överklagas.

Enligt 18 kap. 9 § UB skall ett överklagande ges in till kronofogdemyndigheten. Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid skall avvisas av kronofogdemyndigheten. Om överklagandet inte avvisas, skall kronofogdemyndigheten enligt 10 § i samma kapitel så snart som möjligt sända detta och övriga handlingar i målet till tingsrätten. I 18 kap. 7 § UB anges inom vilken tid kronofogdemyndighetens olika beslut skall överklagas. För det fall inget annat angivits skall kronofogde-

myndighetens beslut överklagas inom tre veckor från det att beslutet delgavs klaganden.

Kronofogdemyndigheten kan inte undgå kritik för att den inte behandlat C:s skrivelse, som inkom den 6 april 1998, som ett överklagande. Myndigheten borde således, i stället för att skicka ett brevsvaret till C. med upplysning om att beslutet inte var överklagbart, inlett handläggningen med att undersöka om överklagandet inkommit i rätt tid. Mot bakgrund av att det gått mer än tre veckor sedan bolaget delgavs det överklagade beslutet borde kronofogdemyndigheten ha avvisat överklagandet som för sent inkommet. Hade överklagandet kommit in i rätt tid borde kronofogdemyndigheten i stället ha översänt det till tingsrätten. Bedömningen av om beslutet är överklagbart eller ej ankommer överhuvudtaget inte på beslutsmyndigheten utan på överklagandemyndigheten, i detta fall tingsrätten (se Håkan Strömberg, Allmän förvaltningsrätt, 18:e upplagan, 1997, s. 203 f.)